

Henk Harrewijn

di 7 jun. 20:55 (20
uur geleden)

aan mij

Algemeen.

De motieven welke geleid hebben tot het besluit om konijnen en hazen op de rode lijst te plaatsen zijn niet gebaseerd op de feitelijke werkelijkheid.

Het besluit is derhalve volstrekt onterecht genomen en het doet bovendien de Rode Lijst als instituut zodanig onrecht dat geloofwaardigheid hiervan wordt aangetast.

Het beheer van hazen en konijnen.

Het haas.

Onze jachtcombinatie beheert een veenweidegebied in de provincie Zuid-Holland. In dit poldergebied is als vanouds een gezonde hazenstand aanwezig. Fluctuaties komen voor, afhankelijk van weersomstandigheden, predatie en maaiverliezen. Zoals in vele omliggende gebieden wordt ook in ons jachtveld de hazenstand gedurende het voorjaar en zomer consequent gemonitord.

Om te bepalen of aan het einde van het seizoen bejaging al- of niet verantwoord is wordt in de loop van de herfst een nauwkeurige nachttelling uitgevoerd. In voeger jaren gebeurde dit mbv kunstlicht, tegenwoordig doen we dit met warmtebeeldkijkers. De ervaring heeft geleerd dat op deze wijze zeer nauwkeurig en betrouwbaar kan worden geteld. Bij minder dan één haas per twee hectare vindt dat seizoen geen afschot plaats. Meestal wordt ruim voldoende geteld en is bejaging verantwoord. De bejaging gebeurt dan op één dag in de loop van de herfst waarbij gestreefd wordt naar ca 30% afschot met een max van 30 stuks. Dit houdt in dat per gebied het haas maximaal één dag per seizoen bejaagd wordt. De overige 364 dagen blijft de hazenjacht derhalve strikt gesloten.

Op deze wijze kan zich een stabiele hazenstand handhaven. Dit werkt sinds jaar en dag uitstekend.

Het konijn.

Betreft het konijn kan ik kort zijn; in ons jachtgebied komen als vanouds weinig konijnen voor, deze blijven dan ook onbejaagd..

Conclusie en advies.

Het jachtbedrijf houdt in: beheren en instandhouden. Dit is een wettelijk vastgesteld item.

De beste optie is om het huidige succesvolle beleid voort te zetten.

Slotwoord.

Indien het thans opnieuw zover komt dat het beheer van soorten aan deskundige praktijkmensen wordt ontnomen zal dat tot gevolg hebben dat deze betrokken groep hun belangstelling zal verliezen hetgeen wederom ten koste zal gaan van een optimale staat van instandhouding. Hiervan zijn bij foute besluiten in het recente verleden voorbeelden te over.

Te denken valt o.m. aan de desastreuze en uiterst kostbare gevolgen van het volledig uit de hand lopen van ganzenpopulaties na, destijds onder de Flora- en Faunawet, het sluiten van ganzenjacht. Daarvoor was die situatie nog beheersbaar.

Denk aan de gevolgen van de jachtbeperkingen mbt het wilde zwijn, het ontbreken van beheer in o.m. de duinen (het damhert) en de Oostvaardersplassen (het edelhert) enz.

We leven hier nu eenmaal niet in de Serengeti.

Laten we in ons "eilandje Nederland" het faunabeheer niet weer opnieuw verder gaan vervreemden van Europees beleid. Laten we, evenals in ons omringende landen, nu eindelijk eens inzien dat in onze westerse samenleving adequaat faunabeheer onontbeerlijk is en vooral flinke stimulans verdient. Faunabeheer gaat immers om soortenbeheer, niet om het individu. Alle emotie van een klein, maar helaas ondeskundig groepje antie's ten spijt, een groepje wat overigens niet zal rusten voordat het laatste afschot in Nederland een feit is.